

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ**

***Маркетингові стратегії,
підприємництво і торгівля: сучасний
стан, напрямки розвитку***

**VI Міжнародна науково-практична інтернет-
конференція**

з нагоди 95-річчя КНУБА

Тези доповідей

10 квітня 2025 року

Стратегія елімінації полягає в тому, що в умовах воєнного стану компанія тимчасово зосередилася на ключових напрямках, призупинивши розвиток деяких проектів та оптимізувавши асортимент. Це дозволило сконцентрувати ресурси на забезпеченні населення найнеобхіднішими товарами та послугами. Завдяки гнучкому підходу та швидкому реагуванню на зміни, «Епіцентр» зміг ефективно підтримувати роботу мережі та задовольняти потреби споживачів навіть у найскладніші періоди [3].

Загалом, маркетингова товарна політика ТОВ «Епіцентр К» під час воєнного стану продемонструвала високу адаптивність та орієнтованість на потреби споживачів. Компанія змогла не лише зберегти довіру клієнтів, але й зміцнити свої позиції на ринку, активно підтримуючи населення та економіку країни в складний період.

Список використаних джерел:

1. Ілляшенко С.М. Маркетингова товарна політика : підручник. Київ: Національний університет харчових технологій, 2021. 254 с.
2. Сенишин О.С., Кривешко О.В. Маркетинг : навчальний посібник. Львів : Львівський національний університет імені Івана Франка, 2020. 312 с.
3. Офіційний сайт ТОВ «Епіцентр». URL: <https://epicentrk.ua/ua/news>

УДК 338.24

ВИКЛИКИ ТА ОБМЕЖЕННЯ ВПРОВАДЖЕННЯ АДАПТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

Юрій Карпенко,

канд. екон. наук, доцент кафедри менеджменту і логістики, доцент,
*Національний університет «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка», м. Полтава*

Денис Супрун,
аспірант,

Полтавський університет економіки і торгівлі, м. Полтава

Сучасний світ характеризується високою динамікою та непередбачуваністю, що створює постійні виклики для підприємств. В умовах кризових явищ, таких як економічні спади, пандемії, війни та інші, здатність до швидкої адаптації стає ключовим фактором виживання та успішного розвитку. Адаптивний менеджмент, як інструмент гнучкого реагування на зміни, набуває особливої актуальності. Проте, його впровадження пов'язане з низкою викликів та обмежень, які необхідно враховувати для ефективного застосування.

«Адаптація сучасних підприємств є об'єктивною реальністю. За економічним змістом вона полягає у цілеспрямованих і послідовних діях із боку менеджменту і персоналу підприємства на основі адаптивних компетенцій (здібностей) для досягнення і збереження оптимального стану, забезпечення стійкості і розвитку через трансформацію діяльності підприємства, підвищення

його гнучкості і пристосовності до змінних зовнішніх умов, зміну алгоритмів функціонування в умовах непередбачених змін. Формування адаптивної системи управління потрібно проводити з урахуванням конкретних стадій життєвого циклу підприємства та соціальних аспектів його функціонування» [1].

Адаптаційні системи менеджменту формуються не стихійно, а внаслідок появи певних викликів, зокрема:

- виникнення змін у зовнішньому середовищі;
- виникнення змін у внутрішньому середовищі;
- потреба посилювати гнучкість та швидкість ринкової поведінки, зокрема внаслідок загострення конкуренції;
- інноваційна активність;
- загострення ризиків;
- необхідність підвищити рівень ефективності та продуктивності;
- актуалізація пріоритетів сталого розвитку [2].

«Роль адаптивного управління зростає в таких ситуаціях:

- у період розгортання кризових процесів на підприємстві та є основою антикризового управління, забезпечує цілеспрямований вплив на фактори, від стану яких залежить результативність функціонування підприємства;
- при впровадженні інновацій у межах інноваційного управління, що є рушійною силою перетворень, ефективність якого визначається характером змін зовнішнього середовища, здібностями підприємства адекватно сприймати ці процеси та перебудовуватися відповідно з об'єктивними закономірностями;
- у разі здійснення організаційних змін, які засновані на виборі адаптивної структури управління, завданні організаційних змін в межах місії та цілей підприємства, виконуючих функціях, повноважень і відповідальності» [3]. Отже, в умовах нестабільності та постійних змін, адаптивне управління стає не просто бажаним, а необхідним інструментом для виживання та успішного розвитку підприємств. Проте, впровадження адаптивного менеджменту, попри його безсумнівні переваги, пов'язане з низкою викликів та обмежень.

Виклики які існують під час впровадження адаптивного менеджменту:

- 1) опір змінам, для подолання якого необхідно забезпечити чітку комунікацію, навчання та підтримку співробітників;
- 2) недостатня гнучкість організаційної структури (доцільно переходити до більш децентралізованих та мережевих структур, які сприяють швидкому обміну інформацією та прийняттю рішень)
- 3) брак необхідних навичок та компетенцій (забезпечити формування навичок критичного мислення, прийняття рішень, комунікації та роботи в команді);
- 4) невизначеність та ризик (необхідно розвивати здатність до аналізу ризиків та прийняття обґрунтованих рішень);
- 5) культурні особливості, такі як низька толерантність до невизначеності або сильна орієнтація на ієрархію, можуть ускладнити впровадження адаптивного менеджменту, що вимагає комплексного та системного підходу

(освітні та навчальні програми; комунікація та залучення; зміна організаційної культури; індивідуальний підхід).

Обмеження які існують під час впровадження адаптивного менеджменту:

- ресурсні обмеження (впровадження адаптивного менеджменту може вимагати значних інвестицій у навчання, технології та зміну організаційної структури);

- часові обмеження, оскільки зміни, необхідні для впровадження адаптивного менеджменту, можуть зайняти багато часу;

- інформаційні обмеження (адаптивний менеджмент вимагає доступу до великої кількості інформації для прийняття обґрунтованих рішень);

- недостатня розвиненість інформаційних технологій. Ефективне використання адаптивного менеджменту вимагає наявності сучасних інформаційних технологій. Якщо підприємство не має відповідного технологічного забезпечення, то впровадження адаптивного менеджменту буде ускладненим.

Війна в країні вносить додаткові, надзвичайно складні виклики та обмеження в процес впровадження адаптивного менеджменту.

- безпека персоналу та безперервність діяльності (ризик для життя та здоров'я; перебої в роботі;

- логістичні та ресурсні обмеження (перервані ланцюги постачання; фінансові обмеження; кадрові обмеження);

- невизначеність та швидкість змін;

- психологічний фактор (стрес та тривога; зниження мотивації);

- інформаційна війна та кібербезпека.

Подолання цих викликів та обмежень вимагає від підприємств системного підходу, чіткого планування та постійного вдосконалення. Враховуючи ці виклики, підприємствам необхідно розробляти гнучкі та адаптивні стратегії, які дозволять їм вижити та продовжити свою діяльність в умовах війни. Адаптивність, це запорука успіху в умовах війни, та можливість прискорити відновлення економіки, після закінчення воєнних дій.

Список використаних джерел:

1. Стец І. І. Адаптивне управління підприємством. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2017. Вип. 18. С. 300-305.

2. Георгіаді Н. Г., Кубант А. А. Поняття і види адаптаційних систем менеджменту підприємств. *Економіка та суспільство*. 2024. Вип. 62. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/3882>

3. Пілецька С. Т., Коритько Т. Ю. Система адаптивного управління підприємством в умовах мінливого зовнішнього середовища. *БІЗНЕС ІНФОРМ*. 2018. № 12. С. 435-440.